

„Danfæren“

et halvugentlig Nyheds- og Oplysningsblad for det danske Folk i Amerika

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Neb.

Pris pr. Kvartal \$1.50, Udlandet \$2.00

Bladet betales i Forud.

Bestilling, Betaling, Adressforandring og andet angaaende Bladet adresseres:

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Neb.

Redaktør: A. M. Andersen.

Alle Brev og „Danfæren“'s Indhold: Afhandlinger, Korrespondancer og Artikler af enhver Art, bedes adresseret: A. M. Andersen, Blair, Neb.

Entered at Blair Postoffice as second-class matter.

Advertising Rates made known upon application.

I Tilfælde af Uregelmæssigheder ved Modtagelsen bedes man skrive til det nærliggende Postkontor.

Naar Læserne henvender sig til Folk, der anser sig for at have noget at sige om eller for at faa Oplysning om det aevnede, bedes de altid omtale, at de faa Anvistermentet i dette Blad.

Send et Aarsabonnement paa „Danfæren“ som en Julegave hjem til Danmark til Slægt og Venner.

Illinois Statsuniversitetets Præsident James har gjort Studenterne opmærksomme paa, at hvem som helst der findes skyldig i „hazing“ vil blive bortvist fra Universitetet.

Naar „Uncle Joe“ i Anledning af sit Genvalg anfører Brygans Slagord „Shall the people rule?“ faa de ikke glemme, at i flere Distrikter i Minnesota, Nebraska, Kansas og Wisconsin talte Folket allerede ved Præsidentvalget for „U. N. C.“

Et Eugenot-Monument blev foretaget i New Rochelle, N. Y., hvor de første Eugenotter landede for 220 Aar siden.

Medens de engelske Stemmeretshvinder kæmper sig til Galleriet og fører en haardtfaa Kamp imod Politiet, faa de franke Kvindebevægelses Medlemmer annodet Negeringen om at faa Lov til at gøre Tjeneste i den franke Hær.

Man kan ikke andet end forundre sig over, at Tatts Valg saa hurtigt har godgjort, at den kommercielle Verden har Tillid til hans kommende Styre.

Man kan ikke andet end forundre sig over, at Tatts Valg saa hurtigt har godgjort, at den kommercielle Verden har Tillid til hans kommende Styre.

Man kan ikke andet end forundre sig over, at Tatts Valg saa hurtigt har godgjort, at den kommercielle Verden har Tillid til hans kommende Styre.

Man kan ikke andet end forundre sig over, at Tatts Valg saa hurtigt har godgjort, at den kommercielle Verden har Tillid til hans kommende Styre.

Man kan ikke andet end forundre sig over, at Tatts Valg saa hurtigt har godgjort, at den kommercielle Verden har Tillid til hans kommende Styre.

Man kan ikke andet end forundre sig over, at Tatts Valg saa hurtigt har godgjort, at den kommercielle Verden har Tillid til hans kommende Styre.

Man kan ikke andet end forundre sig over, at Tatts Valg saa hurtigt har godgjort, at den kommercielle Verden har Tillid til hans kommende Styre.

Man kan ikke andet end forundre sig over, at Tatts Valg saa hurtigt har godgjort, at den kommercielle Verden har Tillid til hans kommende Styre.

Man kan ikke andet end forundre sig over, at Tatts Valg saa hurtigt har godgjort, at den kommercielle Verden har Tillid til hans kommende Styre.

Man kan ikke andet end forundre sig over, at Tatts Valg saa hurtigt har godgjort, at den kommercielle Verden har Tillid til hans kommende Styre.

Man kan ikke andet end forundre sig over, at Tatts Valg saa hurtigt har godgjort, at den kommercielle Verden har Tillid til hans kommende Styre.

Man kan ikke andet end forundre sig over, at Tatts Valg saa hurtigt har godgjort, at den kommercielle Verden har Tillid til hans kommende Styre.

Man kan ikke andet end forundre sig over, at Tatts Valg saa hurtigt har godgjort, at den kommercielle Verden har Tillid til hans kommende Styre.

Man kan ikke andet end forundre sig over, at Tatts Valg saa hurtigt har godgjort, at den kommercielle Verden har Tillid til hans kommende Styre.

Man kan ikke andet end forundre sig over, at Tatts Valg saa hurtigt har godgjort, at den kommercielle Verden har Tillid til hans kommende Styre.

Man kan ikke andet end forundre sig over, at Tatts Valg saa hurtigt har godgjort, at den kommercielle Verden har Tillid til hans kommende Styre.

Man kan ikke andet end forundre sig over, at Tatts Valg saa hurtigt har godgjort, at den kommercielle Verden har Tillid til hans kommende Styre.

Man kan ikke andet end forundre sig over, at Tatts Valg saa hurtigt har godgjort, at den kommercielle Verden har Tillid til hans kommende Styre.

Man kan ikke andet end forundre sig over, at Tatts Valg saa hurtigt har godgjort, at den kommercielle Verden har Tillid til hans kommende Styre.

Man kan ikke andet end forundre sig over, at Tatts Valg saa hurtigt har godgjort, at den kommercielle Verden har Tillid til hans kommende Styre.

Man kan ikke andet end forundre sig over, at Tatts Valg saa hurtigt har godgjort, at den kommercielle Verden har Tillid til hans kommende Styre.

Man kan ikke andet end forundre sig over, at Tatts Valg saa hurtigt har godgjort, at den kommercielle Verden har Tillid til hans kommende Styre.

er mit eneste Tilflugtssted. Jeg overgiver mig ganske og aldeles til Gud og hans Barmhjertighed og Naade.

Det norske Blad „Amerika“ skriver følgende: „Alberts Kæmpesvindler i Danmark vilde have været umulig, hvis den ikke havde haft en raaden Presse, en raaden Literatur, med andre Ord et raadt Samfund som Jordbund til at føre og gro i. Staffels Danmark! Maatte den store Ulykke aabne Sjænen paa det danske Folk!“

Det kan man da kalde „at kæmpe alle over een Kam“.

Morten Luther.

Det er i Dag 125 Aar, siden vor store Reformator Morten Luther blev født. Derfor her nogle Aar om hans Liv og Gerning.

Luther var en from Dreng, og strengt blev han opdraget. Tidlig kom han i Skole, tidlig var han udviklet. 20 Aar gammel var han Baccalaureus og 2 Aar senere Magister.

Der er jærlig to Punkter i Luthers Liv og Virksomhed, vi i Korthed skal henlede Opmærksomheden paa. Luther var en af dem, der „hungrede og tørstede efter Retfærdighed.“

Bed denne Tid var han i Kloster i Erfurt. Tidligere havde han fundet en Bibel, og Læsningen i den havde vel dels vakt og dels øget Hungeren og Tørsten efter Retfærdighed i hans Sjæl.

Men det er noget Luther førtes ind i og levede sig ind i. Det var den enfoldige, ærlige og redelige Sjæl, der søgte Retfærdighed for Gud.

Her har vi netop Reformationens to store Grundbetjninger: Guds Ord og Retfærdighedsloven af Troen alene. Det er ikke opstillede Løstjæntninger eller opfundne Teorier; men det er noget Luther førtes ind i og levede sig ind i.

Luther tvivlede ikke paa det Guds Ord, han fandt i sin kære Bibel. Det ledte ham til at kende baade sin Synd og Kristi Retfærdighed.

Man kan ikke andet end forundre sig over, at Tatts Valg saa hurtigt har godgjort, at den kommercielle Verden har Tillid til hans kommende Styre.

Man kan ikke andet end forundre sig over, at Tatts Valg saa hurtigt har godgjort, at den kommercielle Verden har Tillid til hans kommende Styre.

Man kan ikke andet end forundre sig over, at Tatts Valg saa hurtigt har godgjort, at den kommercielle Verden har Tillid til hans kommende Styre.

Man kan ikke andet end forundre sig over, at Tatts Valg saa hurtigt har godgjort, at den kommercielle Verden har Tillid til hans kommende Styre.

Man kan ikke andet end forundre sig over, at Tatts Valg saa hurtigt har godgjort, at den kommercielle Verden har Tillid til hans kommende Styre.

Man kan ikke andet end forundre sig over, at Tatts Valg saa hurtigt har godgjort, at den kommercielle Verden har Tillid til hans kommende Styre.

Man kan ikke andet end forundre sig over, at Tatts Valg saa hurtigt har godgjort, at den kommercielle Verden har Tillid til hans kommende Styre.

Man kan ikke andet end forundre sig over, at Tatts Valg saa hurtigt har godgjort, at den kommercielle Verden har Tillid til hans kommende Styre.

Man kan ikke andet end forundre sig over, at Tatts Valg saa hurtigt har godgjort, at den kommercielle Verden har Tillid til hans kommende Styre.

Man kan ikke andet end forundre sig over, at Tatts Valg saa hurtigt har godgjort, at den kommercielle Verden har Tillid til hans kommende Styre.

Man kan ikke andet end forundre sig over, at Tatts Valg saa hurtigt har godgjort, at den kommercielle Verden har Tillid til hans kommende Styre.

Man kan ikke andet end forundre sig over, at Tatts Valg saa hurtigt har godgjort, at den kommercielle Verden har Tillid til hans kommende Styre.

jaa er det ogsaa naturligt, at der kommer nyt Liv i Industrien og Forretningen. I hvert Fald er det gaaet saadan i Aar. Man har Grund til at glæde sig over, at der vil blive Brug for den største Del af Landets Arbejdskraft i den kommende Vinter.

Minelovs er de vindende og det løbende ikke lige veltilfreds med Valgets Udfald. Men alle har Grund til at være tilfreds med, at Raadigheden nu kan overflyttes fra Politiet og Raalgangen til de mere reelle Omraader.

Vi ved nok, mange giver Moderpartiet Skylden for Forstyrrelserne i Forretningsverdenen. Med hvor megen eller hvor liden Ret skal vi ikke afgøre. Men det kan vi forsaa, at en Kapitalist ikke ønsker at indrette sin Kapital i et stort Foretagende, uden at han har lidt Sikkerhed for, at der ikke sker for stor Omvæltning i Forretningsforholdene.

Spørgsmaalet om Beskyttelse af Frihandelen skal vi ikke indlade os paa her. Der gives jo ærlige og dygtige Repræsentanter paa begge Sider af dette i alle Forhold. Men vi ved alle, at af de to store, ledende Partier holder det republikanske principielt paa Beskyttelse og det demokratiske paa Frihandel.

Men vi ved alle, at af de to store, ledende Partier holder det republikanske principielt paa Beskyttelse og det demokratiske paa Frihandel.

Men vi ved alle, at af de to store, ledende Partier holder det republikanske principielt paa Beskyttelse og det demokratiske paa Frihandel.

Men vi ved alle, at af de to store, ledende Partier holder det republikanske principielt paa Beskyttelse og det demokratiske paa Frihandel.

Men vi ved alle, at af de to store, ledende Partier holder det republikanske principielt paa Beskyttelse og det demokratiske paa Frihandel.

Men vi ved alle, at af de to store, ledende Partier holder det republikanske principielt paa Beskyttelse og det demokratiske paa Frihandel.

Men vi ved alle, at af de to store, ledende Partier holder det republikanske principielt paa Beskyttelse og det demokratiske paa Frihandel.

Men vi ved alle, at af de to store, ledende Partier holder det republikanske principielt paa Beskyttelse og det demokratiske paa Frihandel.

Men vi ved alle, at af de to store, ledende Partier holder det republikanske principielt paa Beskyttelse og det demokratiske paa Frihandel.

Men vi ved alle, at af de to store, ledende Partier holder det republikanske principielt paa Beskyttelse og det demokratiske paa Frihandel.

Men vi ved alle, at af de to store, ledende Partier holder det republikanske principielt paa Beskyttelse og det demokratiske paa Frihandel.

Men vi ved alle, at af de to store, ledende Partier holder det republikanske principielt paa Beskyttelse og det demokratiske paa Frihandel.

Men vi ved alle, at af de to store, ledende Partier holder det republikanske principielt paa Beskyttelse og det demokratiske paa Frihandel.

Men vi ved alle, at af de to store, ledende Partier holder det republikanske principielt paa Beskyttelse og det demokratiske paa Frihandel.

Men vi ved alle, at af de to store, ledende Partier holder det republikanske principielt paa Beskyttelse og det demokratiske paa Frihandel.

Men vi ved alle, at af de to store, ledende Partier holder det republikanske principielt paa Beskyttelse og det demokratiske paa Frihandel.

Men vi ved alle, at af de to store, ledende Partier holder det republikanske principielt paa Beskyttelse og det demokratiske paa Frihandel.

Men vi ved alle, at af de to store, ledende Partier holder det republikanske principielt paa Beskyttelse og det demokratiske paa Frihandel.

Men vi ved alle, at af de to store, ledende Partier holder det republikanske principielt paa Beskyttelse og det demokratiske paa Frihandel.

Men vi ved alle, at af de to store, ledende Partier holder det republikanske principielt paa Beskyttelse og det demokratiske paa Frihandel.

Vi er imidlertid alle enige om at ville nedlægge et ærligt og trofast Arbejde i Søjlets og Sagens Interesse, og med Overbærenhed og Bistand fra Venners og Anders Side, vil vor Gud nok lægge sin Velsignelse til vore Bestræbelser og lade dem lykkes.

S. Skov Nielsen,

Værd at mærke.

En Udtalelse af August Strindberg.

Der er i disse Dage udkommen en ny Bog af Aug. Strindberg, i hvilken kan fremkomme med følgende Bekendelse:

„Rent ud sagt: Jeg tilskriver alt mit Uheld, alle mine Ulykker den eneste Aarsag, at jeg har været gudløs. Et Menneske, som har afbrudt Forbindelse med det guddommelige, kan jo ikke modtage nogen Velsignelse, og alle Ord om sin egen Lykkes Smed, selvmade man, egne Kræfter, er Løner!“

„Om Herren ikke bygger Hulvet, da arbejder de fergæves, som bygger derpaa.“ Det er hele Sandheden. At ogsaa et troende Menneske kan rammes af Ulykker, det ved vi, men de føles paa en anden Maade, og de er Prøvelser, som modtages, gaar over og efterlader stille Fred og Lykke.

Men systematisk Uheld, et flittigt Menneskes fergæves Bestræbelser for at være sig, det røber straks, at Marjagen er Gudløshed: der er ingen Velsignelse med det. Og Forhandelsen hviler over alt, hvad han tager fat paa. Kommer der virkelig Penge ind, saa gaar de, som de er komne, ruffes ud af Haanden. Og ingenting forbliver, ingenting tribes hos den gudløse.“

Stiftende Gæner.

Noojevælts Besøg i England.

Forelæsning paa Oxford Universitet.

Fra London meddes, at Mr. Noojevælt vil tilbringe nogen Tid i England, efter at hans tidligere omtalte Fagstudium til Afrika afsluttes i Begyndelsen 1910, og det tilføjes, at han vil holde en Forelæsning paa Universitetet i Oxford, hvor man formentlig vil høre ham med samme Vresgrad, som Kejser Wilhelm har modtaget.

Mr. Noojevælt vil ogsaa tale i Sorbonne i Paris, men hverken Forelæsningsindhold eller det nøjagtige Tidspunkt for deres Afholdelse er bestemt. Det tilføjes, at Mr. Noojevælts Sufrustrer efter den nuværende Bestemmelse vil møde sin Mand i Aarhus med Næsen, naar han vender hjem fra sine Jagter.

I en ledende Artikel tolker „Times“ den store Glæde, hvormed Efterretningen om den berømte Præsidents Besøg hilses i England. Verdensbladet skriver bl. a.: Det vilde være vanstueligt, om ikke umuligt, at nævne en Gæst, som er sikkert paa en mere hjertelig og oprigtig Modtagelse fra alle Samfundslags Side. Da man erfarede, at den amerikanske Præsident havde valgt afrikansk Grund under engelsk Beskyttelse til en Jagtudflugt efter Storbildt, ved hvilken han paa karakteristisk Maade har besluttet at retrere sig efter Arbejds Besværligheder, nærede man fra britisk Side stor Tilfredshed med, at han havde bestemt sig til at holde Ferie paa Besøftning af de Søer og Rhinoceroser, for hvilke vi er ansvarlige. Nu, da Mr. Noojevælt selv har samtykket i for en Sæson at blive en af de mest forfulgte af Landets Søer, vil Besøftningen her i Landet blive i endnu højere Grad tilfreds. Bor Glæde vil kun blive endnu større, dersom Mrs. Noojevælt vil møde sin Mand i Aarhus og lade sig bevæge til at ledsage ham paa et Besøg i England. Dyrferd og alle Dyrdyrer overhovedet vil med særlig levende Interesse have erfaret, at Mr. Noojevælt i 1910 vilde holde Forelæsninger og blive heldet her.

Artiklen fortsætter med at frembringe Mr. Noojevælts fremragende Egenfæber og betegne ham som „den

største amerikanske Præsident siden Abraham Lincolns Dage“.

Taleres Gæjns.

En slagfærdig Minister.

Det er som bekendt de aller færreste Talere, der staar roligt, mens de har Ordet; de fleste Talere har ganske særegne og for dem ejendommelige Bevægelser, som itadig gaar igen, mens deres Bestalenheds Strømme flyder. Der er nogle, der staar og bugger med hele kroppen, andre, der lader Haanden løbe frem og tilbage langs Urfæden, og atter andre, der flytter rundt paa alt, hvad der ligger paa Pulsen foran dem o.s.v., o.s.v.

Selv om der nu er mange Talere, der bevidst retter deres Gæjns under Talen efter Talens Indhold for at forhøje Virkningen af den, saa er det dog en Kendsgerning, at det kun er de færreste af dem, som i sig selv er bevidst om det offentlige Livs Mand, der er saa meget Snuvildere, at de er fuldt herre over deres Bevægelser, mens de taler; de allerfleste Taleres Gæjns er ganske uvilkaarlig og dem selv ubevidste.

Det vilde være en interessant Opgave at undersøge disse Bevægelser og nøjere Studium og undersøge, om der ud fra dem kan drages psykologiske Slutninger med Henjyn til Taleren, og i bekræftende Fald hvilke.

Et italiensk Blad har fornøjlig foranstaltet en Undersøgelse om hele dette Spørgsmaal, og under denne blev der fremdraget et morgen, historisk Eksempel paa den Tilbøjelighed, mange Talere har til at tomme deres Sommer, mens de taler.

En af den franke Kong Louis Philippes Ministre, Corbières, begyndte en Dag i et Ministerraad, hvor Kongen var til Stede, paa en lang Tale. Mens han talte, tog han uden selv at lægge Mærke til det først sin Tobaksdåse op af Lommen og lagde den paa Bordet foran sig; saa trak han sit Brillen frem og lagde det ved Siden af, og derefter fulgte en hjaltet og snarvet Lommebog, en Kniv, en Lommekam, en Whant, og til sidst et Lommeurklæde; og det blev alt sammen omhyggeligt anbragt paa Bordet foran Ministeren.

Kongen havde med stigende Forbauselse fulgt Begivenhedernes Gang; men da Lommeurklædet dalede ned paa Bordet, udbrød han: — Jeg tror virkelig, det er Meningen, at de vil have alle Deres Lommeur.

Corbières saa forundret paa Kongen; men da denne smilende pegede paa den smukke Udstilling paa Bordet, smilede han med, bukkede og svarede slagfærdig: — Deres Majestæt! For en Minister er det da altid bedre end at holde sine Lommeur.

Dansk-amerikansk Stævne 1909.

I det Haab, at „Danfæren“ vil optage, hvad der meget snart fremkommer i „Kors og Stjerne“ om et nyt dansk-amerikansk Stævne, der skal afholdes paa Roskilde Højskole, først i August 1909, beder jeg her om Blads for lidt mere om dette Stævne.

Jeg gjorde den Erfaring paa Arabesholm, at Dansk-Amerikanerne var glade ved Sambæret indbyrdes og med alle de øvrige Gæster, og der er ingen Tvivl om, at loadanne Stævner kan faa noget at betyde. Derom siges en Del i den Artikel, som Styrelsen for „Dansk-amerikansk Samfund“ (tidligere: „Dansk Folkefællesskab“ i Danmark) offentliggjør i „Kors og Stjerne“, og som jeg ikke skal gentage. Naar Styrelsen allerede nu har begyndt Forberedelserne til det næste Stævne, da er det for at faa alt med Henjyn til Tid, Sted og Talere ordnet i Tide. Forskellige Kurser og Efteraarsmøder paa Højskolerne er ofte planlagte over et Aar forud for Afholdelsen, og et dansk-amerikansk Stævne maa tages paa samme Maade.

Det gælder ogsaa om, at det kan blive bekendt i Amerika saa tidligt som muligt, baade for at Folk kan indrette deres Rejseplan derefter,

og for at vi kan faa Talerne derovre fra med, om det er muligt.

Da Stævnet skal afholdes paa Roskilde Højskole, vil Forstander Th. Bredsdorff faa Hovedarbejdet, ligesom Dorf havde det i Sommer. Vi er Bredsdorff taknemmelige, fordi han vil række Haand til den gode Sags Fremme, og vi er vis paa, at de, der jamles paa Skolen i den gamle, minderige By i den slemme sjællandske Natur, vil blive saa glade derved, at de vil raade mange andre til at være med næste Gang derefter.

Imidlertid er jeg bleven sat til at oplyse „Dansk-Amerikanerne“ om Stævnet, og jærlig skal jeg da bede dem, der har et Ord at sige os herhjemme, og som agter sig en Tur hjem til Sommer, om at melde sig til mig, for at vi kan vide, hvem vi kan gøre Regning paa dem villige til at føre Ordet ved Stævnet. Det er jo muligt, at der kommer saa mange saadanne, at de ikke alle kan komme til at tale — Tiden bliver jo begrænset. Naar vi faar Rede paa, hvem der kommer, vil Forretningsudvalget for Stævnet: Forstander Bredsdorff, Pastor Jakob Holm og undertegnede, ordne alt.

Men bliver Talernes Antal begrænset, saa vil derimod enhver, hvem noget ligger paa Sinde, og hvem har et og andet at sige os om Tanker, Liv og Forhold blandt Danke i Amerika, kunne faa Ordet under de Forhandlinger eller Ordforfatter, der vil komme til at udgøre Led af Stævnet. Vi venter og haaber, at mange af eder har et Ord at sige til Oplysning for os herhjemme, saa vi kan gøre bedre at forstaa eder.

Tænk over dette, i mange. I stude helst baade nyde og yde under Sambæret. Kun da kommer det rette Genfidighedsforhold i Stand mellem eder og os.

Men Ordforfærene, baade Præster og andre, som vil være med, bedes meddele dette til mig.

Venlig Hilsen til Danke i Brevland. A. Bøjberg.

Klausk Højskole, Galten St., Danmark.

Lorenz Frølich død.

25. Okt. 1820—25. Okt. 1908.

Den 25. Okt. kunde Lorenz Frølich fejre sin 88-aarige Fødselsdag; og paa selve Fødselsdagen blev da hans stærke og lyfende Livstrad kæmpeligt brudt af Døden. Ved Middagstid benjov han stille og fredeligt i sit Hjem paa Esperancevej i Hellerup, København.

Om Frølichs mærkelige Kunst, om dens Udsving af et lykkeligt jærmende, fantasifaaret Sind, om dens vidunderligt mangfoldige, driftige, uendelige Udtryksform, den Linie, hvis uforslignelige Mejer han blev — om denne Kunst, der var rig nok til at erobre Verden og havde flere Betingelser for at gøre det end anden dansk Kunst, er det i disse Aar Linier overfuldt at tale. Men hvad vil alle vil mindes i dyb Taknemmelighed, nu da Frølich er død, det er først og fremmest de kofelige Fødselsdag, som hans Fantasi og hans Ven gjorde i vor tidlige Historie og vore Sagn. Det er Asger Rygs stormende Ridt over Banken mod de tvende Rirketaarne, det er Hakon Jarl, hvorende den brede Kniv over sin lille lyseshaarede Dreng, det er Gæfion, pløjende med hvide Okse Sjælland ud i Havet, det er den unge Ridder Aage, som lynende rider sig under Ø for at fæste Tomfru Ejselle. Den Kunst, som Folket kender og elsker, den har Frølich beriget med Blæde af den reneste Skønhed, og for dem skal han først prives ved sin Død.

Lorenz Frølich var af tysk-schweizisk Art; han fortæller selv, at hans Stamfader Joyeux kom fra Frankrig og for Bekvemmeligheds Skyld overjatte sit Navn ved det tyske Frølich.

Allerede som Dreng var Frølich kunstner; kun 20 Aar gammel rejste han til Tyskland og efter et fersaarigt Ophold der til Italien og Frankrig. Omkring 1855 slog han der igennem med sine herlevende friske og naturlige Børnedealer. Som Maler naede han aldrig til-